

אות - הדסה בן-יעיתו ומאיר שמגר בעליון. הוא אומנם יוצא חוצץ נגד מיפולגתו לשעבר, נגד השיטה, נגד הגוש המפא"י ו"ל, אולם אינו מגלה מאומה ואינו מאשים אף אחד מהאישים, שעל הטאיהם ופשעיהם רמו במישפטו. לכל היותר מוכן ידלין לספק סיפורי רכילות בלתי-מחייבים ובלתי-מכובדים על אישים שהנהיגו את המדינה בעבר. על ידידו אברהם עופר, שהתאבד בעת שסערה פרשת ידלין, אמר האסיר המשתחרר פעמים רבות: "אברהם בחר בכבוד במקום בחיים." ידלין המשתחרר מהכלא ויתר על הכבוד ובחר בחיים, בחיים הנוחים.

מה חושב

ידלין היום על גיבורי הפדרשה

● על לוי אשכול

ראש הממשלה לשעבר

כאשר התפוצצה פרשת-ידלין לא היה כבר לוי אשכול בין החיים. אולם בין הר שניים היו יחסי-קירבה בתקופת הגוש הממורס של מפא"י.

ידלין מספר על שיטת הפתקים בין אשכול, שהיה אז שר האוצר לבין ספיר שהיה שר המיסחר והתעשייה. בין השניים הוסכם כי כל פתק עם בקשה של אשכול שהיה התום "ל.א." יכובד על-ידי ספיר

ראש-ממשלה אשכול כמו קנדי

וכל פתק שעליו חתם אשכול "ל.א" (בלי הנקודות) לא יכובד. מאחר ואשכול אינו רוצה, לאמיתו של דבר, שיכובד על הבחירות של 1965, עת התמודד אשכול בראש מפא"י נגד רשימת רפי" בראשות בן-גוריון, יודע ידלין לספר שהן היו יקרות יותר מכל הבחירות שהיו עד אז. ידלין ערך חישוב שלפיו עלו הבחירות לראש הממשלה ל-100 מיליון לירות, שהיו באותה תקופה הון עתק, מחיר השווה להוצאה הכספית של המפלגה הדמוקרטית בבחירות שנערכו בארצות-הברית חמש שנים קודם-לכן, בין ג'ון קנדי וריצ'ארד ניקסון. אשכול נבחר כראש-הממשלה ב-מחיר שבו נבחר קנדי לבית הלבן.

● על יצחק בן-אהרון

מזכ"ל ההסתדרות לשעבר

בין אשר ידלין, איש מפא"י עם נטיות לרפי" לבין יצחק בן-אהרון, איש אחדות-העבודה, לא היה כל קשר רעיוני. אולם אחת הדמויות הבולדות שאותן מעריך ידלין, הוא יצחק בן-אהרון. לדעת ידלין, בן-אהרון הוא אדם מבריק, מעניין, נואם בחסד.

אולם ידלין יודע לספר כי גם בן-אהרון היה שותף לשחיתויות, שותפות שבשתי-

קה. באחד הימים נכנס בן-אהרון לחדרו של ידלין, כאשר ידלין היה עסוק בשיחה עם כמה חברים על בעיות של מימון מיפ" לגתי. בן-אהרון יצא מהחדר, ואחר כך שלח לידלין פתק שבו לא נזכר בו על עצם העניין, אלא על כך שאין ידלין זהיר דיו. בפתק כתב בן-אהרון: "למה בבית? למה לא ללא כל הסוואה? יש כמה גילויים שאנשינו אינם נוהרים די הצורך בשליחותם המיפולגתית כן..."

● על הדסה בן-יעיתו

שופמת בית-המשפט המחוזי, ומי ששפטת את ידלין

הדסה בן-יעיתו נחשבת לאחת השופטות המבריקות ביותר בבית-המשפט המחוזי וכמעטמלת לבית-המשפט-העליון. לאשר ידלין יש טענות המורות נגד בן-יעיתו. הוא טוען כי בן-יעיתו קיבלה כל הצגה מופרות ומעוותת של העובדות, שהוצגו על-ידי התובעת במישפטו. הוא טוען נגד דה שלא מצאה שום נקודת-זכות אצלו, ועל כך שלא מצאה לנכון לגנות את שיטות-החקירה נגדו.

ידלין אף טוען כי בפסק-דינה השחמשה השופטת בעובדות שלל לא הועלו בכתב-האישום. אולם ידלין מודה בכך שלא היה

שופמת בן-יעיתו לא בכתב האישום

לו האומץ לצעוק בעת מישפטו על מה שנראה לו כעוול מצידה של השופטת. ורק היום, כשהשופטת עצמה אינה יכולה להתגונן מפני האשמות-רכיל אלה, הוא מוציא אותן לאור.

● על אהרון ברק

היועץ המשפטי לממשלה לשעבר את ברק הנחמד, שעדיין לא החליט להגיש כתב-אישום נגד ידלין, אהב ידלין. הוא תיאר אותו כבעל פני ילד, המפיקים טוב-לב ויראת-כבוד לאדם שמולו, וכולו אומר רצון טוב והתנצלות בלתי-מוזייפת. אולם ידלין מאשים את ברק בכך שהינה אותה, כאשר דרש ממנו להיבדק בגללי-שקר, למרות שידע כי החלטה בדרג עליון קבעה שאין לקחת את ידלין למכונה זו.

כאשר כבר היה ברור לידלין כי ברק החליט נגדו, השתנו פניו של ברק, וידלין ראה בהם פיתאום תווי אכזריות. ידלין מוחה על כך שבתקופת ברק נוצר שילטון חדש, העומד מעל לכל שילטון, שילטון היועץ המשפטי לממשלה, ומאשים את ברק בחוסר-החלטיות ובצביונות. דעתו האישית של ידלין בעניין הפרופסור ברק מתנגשת עם דעת כל מי שבא עם ברק במגע, בין אם הוא עבריון או נשיא ארץ-צות-הברית.

● על ישראל גלילי

שר בדי תיק לשעבר

ידלין לא אהב את גלילי, שהיה לדעתו, אשף פוליטי בעל השפעה על אנשים. לדבריו גם היו אחרים, שלא אהבו את גלילי, מפקד ההגנה, אליהו גולומב, יעץ פעם לידלין להיזהר מלשונו של גלילי, ולדעת ידלין גם בן-גוריון מעולם לא אהב את גלילי.

● על משה דיין

למרות שהיה איש הגוש, רומז ידלין על יחסיו הקרובים עם משה דיין. לדבריו ידלין בלם ספיר את התקומותו בגלל יחסיו עם דיין.

לאחר שידלין נדון, היה דיין בין האישים הבודדים שזענה לפניית טליה ליבני להשי-תדל עבור ידלין אצל השליטונות.

ידלין יודע לספר כי היה זה דווקא דיין שהקים למעשה את מיפולגת ד"ש של ייגאל דיין. לדבריו ידלין, הוא היה שותף, בתקופת שילטונם של יצחק רבין וגולדה מאיר, להקמת חוג בתוך מיפולגת העבודה, חוג-כור, אשר רצה להעמיד את דיין בראש רשימה חדשה לכנסת. הסטטיסטיקאית, הד"ר מינה צמח, אף הכינה סקר, שלפיו תצליח מיפולגה בראשות דיין לקבל 20

יועץ-משפטי ברק פני ילד אכזריים

מושבים בכנסת, למרות התנגדות הציבור לדיין אחרי מילחמת-הימים-הכיפורים.

ידלין ודיין קיימו שיחות בצהלה. דיין הציע שיקראו לדיין לעמוד בראש הרשימה, ואז הוא יהיה מוכן להיות בן. "אם ידלין לא ירצה, בי, אתמוך ברשימה מבחון, הבטיח דיין, כבר אז הניח דיין, לפי דבריו ידלין, שהקאריירה הפוליטית שלו לא הסתיימה, וכי העם עוד יקרא לו לתפקיד ממלכתי. חוג כור קיבל את הצעת דיין, ופנה אל דיין.

ידלין אף טוען כי לדיין היתה דעה גרועה ביותר על פרס כשר-ביטחון, על רבין כראש-הממשלה ועל גד יעקובי, דו"קא גולדה מאיר וספיר זכו בתשבחות מצד דיין.

● על שלמה הלל

שר-המישטרה לשעבר

שלמה הלל וידלין היו ידידים שנים רבות. בצעירותם צורפו שניהם ללישכת מיפולגת העבודה, הילל על תקן של ספרדי וידלין על תקן של אשכנזי.

ידלין כועס על הילל על שגילה מורד-לב וחולשה דווקא כאשר ידלין היה זקוק לו. הילל היה שר-המישטרה כאשר המשיך טרה התחילה לחקור בפרשה. ידלין, שהיה לדבריו חבר של הילל במשך 30 שנה, נפגע מכך שהילל לא סיפר לו על החקירה המתנהלת נגדו. הצטדקותו של הילל: "חכייתי שאתה תלפן אלי!"

לידלין גם נודע שכאשר דנה הממשלה בעניינה, לא הגן הילל עליו, אלא דווקא על כבוד המישטרה. כאשר פגש הילל את ידלין בכלא, במיטלה סיוור של ועדתי הפנים, בכתתי-הסוהר, שאל אותו ידלין ישירות: "למה רצחתם את אברהם ער פר ז?" הילל הטיל את האשמה על רבין וצדוק. לדבריו ידלין אמר עופר: "הילל הוא הגרוע מכולם!"

● על בנימין זיגל

תת-ניצב במישטרה, חוקרו של ידלין

ידלין חוקף את זיגל בחריפות רבה. שלא כמו לגבי יתר האנשים, שאיתם יש לו חשבונות, אין ידלין חושש בכל הנוגע לזיגל, אם כי גם כאן אין הוא מוכיר את הדברים החמורים, כמו הליול שבו הציף זיגל את תאו של ידלין.

בין ידלין לזיגל התפתחו יחסים מיוחדים במינם, כאשר ידלין לא מהסס להתגרות בזיגל, למרות שידע כי גורלו בידו. "חוז מאשר לטובב לי את הזרוע ולפגוע באש-כים, עשיתם לי הכל," אמר פעם ידלין לזיגל. בפעם אחרת, כאשר זיגל רצה שידלין ילך להיבדק בגללי-שקר, ענה

שר דיין הקים את ד"ש

לו ידלין: "אני מוכן ללכת למכונה, בתנאי שתיבדק גם אתה במכונה ותענה רק על שאלה אחת: האם קרה ששלחת מישהו למאסר בידיעה מפורשת שהוא חף מפשע?" זיגל סירב, כמובן.

ידלין מאשים את זיגל בכך שלא איכפת לו כלל אם האדם הנחקר אשם או לא. אלא רק אם אותו נחקר יודה, ואין זה משנה לו באילו תנאים. לדבריו ידלין, יש לזיגל כמה פנים, שאותן הוא לובש לפי אופיו של הנחקר שלו. אם הנחקר טיפש, מרמה אותו זיגל, אם הוא פתון, הוא מפר חידו. אם הוא פטפטן, מושך אותו זיגל בלשונו, אם הוא גאוותן, מחמיא לו זיגל, אם הוא עקשן, הוא מוציא אותו משיורי משקלו.

זיגל אהב "להשוויץ" בעובדה שהיה קצין בכיר בצבא הפולני כבר בגיל 20, ומראה את התמונה שלו מאז. ידלין חושב שכל חקירה היא עבור זיגל עניין של מישחק, ציד-אדם, כאשר זיגל הוא, כמובן, הצייד.

ידלין גם בא אל זיגל בטענות על כי רימה אותו. לדבריו, הבטיח לו זיגל שאם יודה באשמה, הוא יקבל רק שלוש שנים ויצא כעבור שנתיים, שאותן יבלה בכלא מעשיהו. ידלין קיבל חמש שנים, את מרבית עונשו ריצה בכלא רמלה. אחד ההסברים שנתן ידלין להודאתו במישפט היא זיגל, זיגל הבטיח לו, לדבריו, שגם אם ייצא זכאי במישפט, הוא ירדוף אותו ויגיש נגדו האשמות נוספות, במשך כל חייו.

ידלין גם לועג לזיגל ולאנשיו על בורר-תם. באחת מחקירותיו הוא אמר להם: "אילו היית מנהל את קופת-החולים כמו שאתם מנהלים את המינהלה המישטרה תית, היו באמת צריכים להענישני."

● על אהרון ידלין

מי שהיה שר-החינוך, בן-דודו של אשר ידלין

הפתק היחידי מהפתקים שהיו יכולים להצביע על שחיתות במיפולגת העבודה בכל הנוגע לקבלת כספים מקופת-המדינה,

שר-מישטרה הילל חולשה ומורד-לב